

Ohlášky – neděle 2. 4. 2023

Dnes prožíváme **Květnou neděli** – začíná Svatý týden.

- Čtvrtek 6. 4. – **Zelený čtvrtek, Památka večeře Páně**
- Pátek 7. 4. – **Velký pátek, Památka umučení Páně**
- Sobota 8. 4. – **Bílá sobota, Velikonoční Vigilie**
- Příští neděle 9. 4. 2023 bude **Slavnost Zmrtvýchvstání Páně**.

- **Velikonoční bohoslužby** – Od čtvrtka **je změna v pořadu** bohoslužeb, rozpis najdete na plakátku a na webových stránkách farnosti.
- O slavnosti Zmrtvýchvstání Páně bude při mši sv. v 9 hod. **žehnání pokrmů**.

Přehled velikonočních bohoslužeb v kostele sv. Václava v Lovosicích

- 2. 4. **Květná neděle** – 9:00 (mše sv.)
- 4. 4. **úterý Svatého týdne** – 16:30 (mše sv.)
- 5. 4. **středa Svatého týdne** – 16:30 (mše sv.)
- 6. 4. **Zelený čtvrtek** – 17:30 (mše sv. na památku Večeře Páně)
- 7. 4. **Velký pátek** - 17:30 (Velkopáteční obřady)
- 8. 4. **Bílá sobota** – 19:00 (Velikonoční vigilie)
- 9. 4. **Slavnost Zmrtvýchvstání Páně** – 10:30 (mše sv.)
- 10. 4. **Pondělí velikonoční** – 9:00 (mše sv.)
- 11. 4. **úterý** – mše sv. **nebude**

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)
V zimním období jsou bohoslužby **během týdne ve farní kapli**.

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti ve středu od 13 h
(děti před 1. sv. přijímáním) a od 14 h

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 19 (2023)
2. 4. 2023

Květná neděle

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava v Lovosicích

Texty k rozjímání ze Svatého týdne

Neděle 2. 4. – Mt 26,14 – 27,66: Když se čtou pašije, nejednou vyvstane otázka, zda Nebeský Otec skutečně opustil Ježíše, svého syna. Velké teologické téma má řadu praktických důsledků. Ježíš ve svém lidství neskutečně trpí pro strašlivou bolest způsobenou mučením, ale také jako druhá božská Osoba, která na sebe vzala důsledky lidského hříchu, což znamená oddělení se od Otce. Proto mluvíme o obrovské temnotě, do které Ježíš vstoupil, když na sebe vzal náš hřích. V tomto smyslu prožívá opuštěnost. Ale fakticky Otec prožívá Synovu oběť s velikou bolestí lásky. Otec je u kříže přítomen! Zároveň ale ví, že kříž není poslední krok této cesty. Zázrak vzkříšení je trumf, kterým je i Zlo zaskočeno. Ježíš na kříži cituje slova Žalmu 22, protože tento žalm výstižně zachycuje bolest trpícího, ale také důsledek vysvobození. Nejde tedy spíš o prorocství, které tu naznačil? Toto máme zakusit o Velikonocích!

Pondělí 3. 4. - Jan 12,1-11: Láska prostě nehledí na peníze. Projevení citů, opravdovost Marty kéž je nám v církvi (alespoň občas!) vzorem.

Úterý 4. 4. - Jan 13,21-33.36-38: Obdivuji Ježíšův takt při označení zrádce. Také to, jak náš Pán dokázal citlivě zchladit Petrovo nadšení. Kéž jsem podobně taktní, když musím napomínat.

Středa 5. 4. - Mt 26,14-25: Ježíšova poslední večeře je poznamenána zradou. Chci s Pánem stolovat a slavit Eucharistii ve věrnosti a s láskou, která nahradí zradu a lhostejnost mnohých.

Čtvrtek 6. 4. - 1 Kor 11,23-26: Jsem ochoten proměňovat se v to, co jím a piji? Kéž Pánu nekladu překážky!

Pátek 7. 4. - Žid 4,14-16; 5,7-9: Pro jeho poslušnost jsem spasen, zachráněn. Nevzpoužím se mu však? Opravdu nechci, aby jeho „slzy vroucí modlitby“ byly zmařeny mou neposlušností, lhostejností.

Sobota 8. 4. - Řím 6,3-11: Ponoření do vody, která umývá, je příslibem nového života. Mohu začít žít nově už od této chvíle. Sjednocen s Jeho osudem!

Youcat (68. část)

Jisté věci, které se nezamlouvají vybrané, ale mlžící skupině těch „správně smýšlejících“, se od jisté doby na Facebooku nesmí nahlas vyslovit, jinak uživatelé hrozí zablokování. Shrňme tedy, že pro odvážné upřímné lidi je „osmé přikázání“ aktuálnější než kdy

dřív. Co má náš vztah k pravdě společného s Bohem? „Ach Bože, jaká krása: jeden či dva pravdomluvní lidé toho zможou mnohem více než všichni ostatní dohromady! Slepí díky nim znovu postupně objevují cestu a Bůh jim vlévá radost a odvalu.“ - sv. Terezie z Avily (1515-1582) **Jak má být křesťan společensky odpovědný?** Teď se podíváme na to, že je zřehla nemožné považovat křesťanství za soukromou záležitost. Křesťan není křesťanem, nemá-li na zřeteli štěstí všech. V opačném případě by se raději neměl příliš odvolávat na evangelium. Jedním z prastarých titulů církve je „matka“. Slavný teolog Henri de Lubac kdysi prohlásil: „Církev je má matka, protože mi dala život. To ona mě neustále udržuje při životě a ... stále hlouběji mě do tohoto života uvádí.“ (z knihy *Youcat: Kurz víry*)

15/ Podobenství o kouli na noze

Máme tedy za úkol hlásat Boží jméno stejně jako Matthieu a Liga. Zároveň je ale velmi chvályhodné respektovat svobodu každého člověka. Jak tento rébus vyřešit? Pokusím se odpovědět podobenstvím o kouli na noze.

Klíč: Přestavte si, že v přístavu ve městě Nantes se prochází trestanec s koulí na noze. Kdysi jste také byli na galejích, ale někdo vás osvobodil a od té doby vlastníte klíč od okovů. Můžete se procházet kolem něj, vesele si pohvizdovat a pohrávat si s klíčem v ruce. Vnitřně si pořád jen opakujete: „Já tě respektuji, každý máme svůj život, každý své těžkosti!“ Nebo se u něj zastavíte a oslovíte ho: „Podívejte, jestli chcete, mám tady klíč.“

Možná, že váš klíč přijme, možná ne. To už není na vás. Ale jedno je jisté, pokud ho miníte skutečně respektovat, pak je lepší mu nabídnout svůj klíč než jen projít kolem a pohvizdovat si, jako by se vás to netýkalo. Všechno je obsaženo ve slově nabízet: „Církev nabízí, ale nevnucuje,“ říká papež Jan Pavel II. ve své encyklice o stálé platnosti misijního poslání.³¹ Jenže pokud víru ani nenabízíme, jak ji mohou lidé najít? Už apoštol Pavel se kvůli tomu v listu Římanům rozohnil: „A jak mohou uvěřit v toho, o kom neslyšeli? A jak mohou uslyšet, není-li tu nikdo, kdo by ho zvěstoval?“ (Ř 10,14)

Galeje: Uvědomuji si, že obraz koule na noze může čtenáře, který není věřící, poněkud pobouřit. Asi nebude příliš nadšený, že je přirovnáván k trestanci z galejí. Ale každá analogie má své limity. V tomto případě chce přiblížit naše křesťanské přesvědčení, že Ježíš je Spasitel, a že tedy zachraňuje všechny lidi ze všech jejich nesvobod a trápení. Žít svůj život s ním nebo bez něj, to zkrátka není totéž. Použití přirovnání tedy není nutno chápat v negativním smyslu. Není snadné rozhodnout se ze všech sil hlásat víru v Ježíše. Je mnohem snazší zůstat si pěkně v teplíčku své „gaučové“ víry a čekat, až se mě třeba ostatní přijdou na něco zeptat... Při jednom kázání jsem slyšel tento bonmot, připisovaný známému dominikánovi Timothymu Radcliffovi: „Křesťan, který evangelizuje, je ukřižovaný; ale ten, který neevangelizuje, už je mrtvý.“

Ukazatel: V naší snaze o hlásání evangelia nás může motivovat zjištění, že i pro nás samotné jde o skvělý prostředek posilování naší víry. Dobře to vystihl rovněž Jan Pavel II. tvrzením, že „misie je správným ukazatelem naší víry v Krista“ (srov. č. 11). Rádi byste měli nějakou možnost, jak ohodnotit svůj vztah s Kristem? Chtěli byste nějaké měřítko, jímž by šlo změřit vaši osobní víru? Zeptejte se sami sebe, jak velkou v sobě máte touhu po sdílení víry, a hned budete mít aspoň část odpovědi. Tento ukazatel lze ovšem použít i pro celou církev, jak napsal Jan Pavel II. v již zmiňované encyklice (č. 2): „V dějinách církve bylo plnění misijního poslání vždy znakem její životní síly, tak jako jeho opuštění bylo naopak znamením krize víry.“ Ale zároveň platí: „Misie totiž obnoví církev, upevní víru a křesťanskou identitu a vnese novou horlivost a nové stimuly. Víra zesílí předáváním.“ (z knihy *René-Luca Patnáct podobenství*)